

Kapuőrző figura (tianwang)

Kínai gyűjtemény

Leltári szám:	54.308.1
Tárgytípus:	szobor; temetkezési kíséret tárgy; kerámiaművesség
Készítés ideje:	8. század első fele Tang-dinasztia
Készítés helye:	Shaanxi-Henan tartomány, Kína
Anyag:	keménycserép
Technika:	festett; mázas; préselt
Méretek:	magasság: 92,5 cm talpátmérő: 24,5 cm

Az indiai világtájörző istenségek buddhizmusba átemelt alakjai, a kínai buddhista művészetben a kezdetektől igen gyakran ábrázolt istenségek voltak. A dvárapálák (szanszkrit: „kapuőr”; kínai: tianwang = ’égi király’), a buddhista szentélyek bejáratát és a barlangtemplomok fülkéit, sztéléit őrizték. Tiszták a gonosz lények elriasztása és a bajok távoltartása volt.

Kezükben fegyvert tartó, sokszor ijesztő külsejű alakok voltak. A 9—10. századig mindig párban, páncélban és fegyverrel, erőteljes duzzadó testtel, elrettentő arccal ábrázolták őket. Díszes könyökvédőkkel, térdvédőkkel ellátott viseletben, általában sziklás talapzaton egy démonfigurán, esetleg állaton taposnak.

A keménycserépből készített sírfigurák a temetkezési menet részét képezték, és kétkerekű kocsikra állítva szállították őket. Amikor a temetési menet a sírhoz érkezett, az út két szélén sorban felállították őket, éppen úgy, ahogy a kínai császári sírokhoz vezető szellemutak hatalmas kőszobrai láthatók. A koporsó sírkamrába tétele után a sírfigurákat is -- szerepüknek megfelelően -- elhelyezték a sírokban. Henan és Shaanxi tartományok Tang-kor közepére datálható (7. század vége—8. század első fele) sírjaiban a bejárat két oldalán párosával helyezték el a kapuőrzőket

